

ظریف: توافق هسته ای؛ انتخابی بین همکاری و تنش

وزیر خارجه کشورمان گفت: ایران برای حصول به توافقی متوازن و منصفانه و پس از آن گشودن افق های جدید برای پرداختن به چالش های مشترک و بزرگ تر از جمله خطر افراطی گری در خاورمیانه آماده است.

وزیر خارجه کشورمان گفت: ایران برای حصول به توافقی متوازن و منصفانه و پس از آن گشودن افق های جدید برای پرداختن به چالش های مشترک و بزرگ تر از جمله خطر افراطی گری در خاورمیانه آماده است. متن کامل مقاله محمدجواد ظریف در روزنامه فایننشال تایمز به شرح زیر است:

من در وین هستم تا به یک بحران غیرضروری خاتمه دهم و علاوه بر آن افق های جدیدی را بگشایم. ما راهی طولانی را در بیست و یک ماه گذشته برای بحث درباره برنامه هسته ای صلح آمیز ایران طی کرده ایم.

راهی بسیار طولانی. هیچ گاه تاکنون ایران و طرف های مذاکراتی اش تا این حد به یک توافق نزدیک نبوده اند. با این وجود و با این که مذاکرات از نقاط غیرقابل برگشتی عبور کرده است، هنوز نمی توان دستیابی به یک توافق را تضمین کرد. تنها چیزی که می شود با قطعیت درباره آن صحبت کرد این است که اوضاع به وضعیت قبل از مذاکرات بر نخواهد گشت.

در حال حاضر به اتخاذ تصمیمات جدی سیاسی نیاز داریم. راه حل های فنی بی شماری طرح و به بحث گذاشته شده است و بسیاری از موارد حل و فصل شده اند؛ ولی این بحران همیشه دارای ماهیتی سیاسی بوده است.

برخی می گویند که قصد مسدود کردن این یا آن مسیر دسترسی ایران به بمب را دارند. توافقی که در شرف دستیابی به آن هستیم بسیاری از این بهانه ها را از بین خواهد برد ولی حقیقت ماجرا این است که برای ساخت بمب تنها یک مسیر واقعی وجود دارد که قبل از هر چیز مستلزم اتخاذ یک تصمیم سیاسی است.

محاسبات جدی راهبردی ایران و مهم تر از آن بایسته های مذهبی ما، ایران را کاملا از اتخاذ چنین تصمیم زینباری دور نگاه داشته است.

این محاسبات قبلا امتحان خود را پس داده اند. در دهه ۸۰ میلادی و تحت شدیدترین حملات سلاح های کشتار جمعی صدام حسین، ایران هیچگاه به این حملات پاسخ متقابلی نداد. چنین سلاح هایی همواره از سوی رهبران عالی انقلاب اسلامی بطور آکید منع شده اند.

برای پیشرفت، رواج صداقت- و تغییر ذهنیت ها- لازم است. حصول به توافق نیازمند شجاعت برای توجه به اهداف عالی تر، شهامت کافی برای انعطاف، آمادگی برای ترک عادت های قدیمی و از همه مهم تر بصیرت برای توجه به آینده بهتر است.

برای سال ها عده ای این حقیقت را انکار می کردند که تهدید قوای نظامی یا فشارهای اقتصادی نمی تواند مردم را به چشم پوشی از وقار و کرامتشان وادار کند. خون ها و هزینه های زیاد و غیر قابل تصویری هدر رفت تا این واقعیت مسلم ثابت شود.

من هنوز امیدوارم. همتایان من در حال رها کردن توهمات هستند که تا کنون فجایع زیادی در دهه های گذشته در منطقه ما به بار آورده است. این واقعیت به طور روزافزونی مورد شناسایی قرار می گیرد که تلاش برای وادار به تسلیم کردن یک تمدن پرافتخار، صرفا باعث افزایش تنش، خشم و دشمنی می شود.

این موضوع به ویژه در مورد تحریم های ناعادلانه و غیرقانونی بر علیه مردم ایران صادق است که ادعا می شود برای بازداشتن آنها از عزمشان برای بهره برداری صلح آمیز از انرژی هسته ای اعمال گردیده اند.

این مجموعه تحریم ها- که تبعیض آمیزترین تحریم های تاریخ بشریت بر علیه یک ملت است- در عزم غیرقابل تردید ایرانیان اثری نداشته است. در ابتدای این بحران، ایران فقط دویست سانتریفیوژ داشت؛ امروز این تعداد به بیست هزار عدد رسیده است.

به همین دلایل همتایان من به درستی میز مذاکرات را انتخاب کرده اند. با این حال آنها هنوز می بایست یک تصمیم حیاتی بگیرند و بین فشار و توافق یکی را انتخاب کنند.

تنها توافقی می تواند از آزمون زمان سربلند بیرون بیاید که یک توافق متوازن باشد. اشتباه نکنید: هر تلاشی برای به دست آوردن امتیاز به هزینه دیگران عمری کوتاه مدت خواهد داشت. ایران برای حصول به توافقی متوازن و منصفانه و پس از آن گشودن افق های جدید برای پرداختن به چالش های مشترک و بزرگ تر آماده است.

از جمله این تهدیدات مشترک، خطر رو به افزایش افراطی گری خشن است که قلب خاورمیانه را در خود غرق کرده است و درمان گسترش به سمت اروپاست. اگر متوقف نشود، بیش از پیش گسترش خواهد یافت. امروز شاهد بربریت خونسردی هستیم که هیچ مرزی نمی شناسد.

قتل عام های هم زمانی که چندی قبل در سه کشور مختلف روی داد شاهد این مدعاست. ایران تا کنون از هیچ تلاشی در این نبرد میان انسانیت و ضدانسانیت فروگذار نکرده است، جایی که تمام کشورها توسط مردان نقاب پوشی تهدید به ویرانی می شوند که هیچ حرمتی برای جان انسان ها قائل نیستند. برای مقابله با این علایم خطرناک باید رهیافت های جدید اتخاذ کرد. به تلاش های بین المللی برای مبارزه با این معضل جهانی نیاز داریم. امیدوارم با دستیابی به یک توافق هسته ای، همتایان من

انتخابی تاریخی بین همکاری و تنش انجام دهند. امیدوارم بیش از هر چیز، تمرکز و توان خود را صرف موضوعی نمایند که بیشترین اولویت را دارد؛ اگر ما با سرعاً ظهور افراطی گری خشن مقابله نکنیم، این جریان به مقابله با ما بر خواهد خواست. (ایسنا)